

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 48 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforskrift, der fastsætter en betingelse om, at for at kunne få førtidspension skal det pensionsbeløb, der skal udbetales, være højere end den minimumspension, der tilkommer den berettigede efter samme nationale lovgivning, idet »pensionsbeløb« fortolkes som den faktiske pension, som alene den kompetente medlemsstat (i det foreliggende tilfælde Spanien) skal betale, uden at medregne den faktiske pension, som den berettigede vil kunne modtage på grundlag af en anden ydelse af samme art fra en anden eller andre medlemsstat/er?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 18. juni 2018 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV og TAQA
Piek Gas BV mod Autoriteit Consument en Markt**

(Sag C-399/18)

(2018/C 294/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Appellanter: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV og TAQA Piek Gas BV

Indstævnt: Autoriteit Consument en Markt

Præjudicielt spørgsmål

Er en fast kapacitetstarif, hvor der ikke sondres efter arten af netbruger, men efter den kontraherede kapacitet i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009⁽¹⁾ om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (gasforordningen)?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 211, s. 36.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) den
18. juni 2018 — Herst, s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství**

(Sag C-401/18)

(2018/C 294/49)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herst, s.r.o.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal enhver afgiftspligtig person anses for en afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 138, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)? Hvis ikke, på hvilke afgiftspligtige personer finder bestemmelsen da anvendelse?

2. Såfremt Domstolen besvarer spørgsmålet med, at momsdirektivets artikel 138, stk. 2, litra b), finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede (dvs. at erhververen af varerne er en afgiftspligtig person, der er momsregistreret), skal bestemmelsen da fortolkes således, at såfremt forsendelsen eller transporten af disse varer sker i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 2008/118/EF⁽¹⁾ om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (herefter »punktafgiftsdirektivet«) skal en levering, der sker i henhold til en procedure efter punktafgiftsdirektivet, da anses for en levering, der er berettiget til fritagelse i henhold til denne bestemmelse, selv om betingelserne for fritagelse i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1, ikke i øvrigt er opfyldt, henset til at denne varetransport er henført til en anden transaktion?
3. Såfremt Domstolen besvarer spørgsmålet med, at momsdirektivets artikel 138, stk. 2, litra b), ikke finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, er den omstændighed, at varerne bliver transporteret i henhold til en ordning med suspension af punktafgifter da afgørende for spørgsmålet om, hvilke af flere på hinanden følgende leveringer transporten skal henføres til med henblik på at opnå ret til momsfrigørelse i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1?
4. Erhverves »retten til som ejer at råde over varerne« som omhandlet i momsdirektivet af en afgiftspligtig person, der af en anden afgiftspligtig person køber varer direkte til en konkret kunde for at opfylde en allerede eksisterende ordre (hvor varetype, mængde, oprindelsessted og leveringstidspunkt er angivet), såfremt den pågældende ikke selv fysisk håndterer varerne, eftersom den pågældendes køber i forbindelse med indgåelse af købsaftalen har påtaget sig at forestå transport af varerne fra deres oprindelsessted, således at han blot giver adgang til de ønskede varer via sine leverandører og videregiver de oplysninger, der er nødvendige for at aftage varerne (på egne vegne eller på vegne af sine underleverandører i kæden), og hans overskud fra transaktionen er forskellen mellem indkøbsprisen og salgsprisen for sådanne varer, uden at der inden for kæden sker fakturering af transportudgifter for varerne?
5. Fastsætter punktafgiftsdirektivet (f.eks. i artikel 4, stk. 1, artikel 17 eller 19), enten direkte eller indirekte i form af en begrænsning af den faktiske håndtering af sådanne varer, betingelser for overdragelse af »retten til som ejer at råde over varerne (der er afgiftspligtige)« som omhandlet i momsdirektivet, der er tilstrækkelige til, at en godkendt oplagshavers eller registreret modtagers overtagelse af varerne i henhold til en afgiftssuspensionsordning, der sker under opfyldelse af de betingelser, der fremgår af punktafgiftsdirektivet, skal behandles som levering af varer i momsmæssig henseende?
6. Skal en transport som omhandlet i momsdirektivet i denne sammenhæng betragtes som en transport, der begynder og ophører i overensstemmelse med punktafgiftsdirektivets artikel 20, ved fastlæggelsen af, hvilken levering transporten inden for en vareleveringskæde i henhold til en afgiftssuspensionsordning skal henføres til, når transporten sker som en enkelt transport?
7. Er princippet om momsneutralitet eller andre EU-retlige principper til hinder for anvendelse af det forfatningsmæssige princip om *in dubio mitius* i national ret, der i situationer, hvor retsfor skrifter er tvetydige og objektivt set kan fortolkes på flere måder, pålægger offentlige myndigheder at vælge den fortolkning, der tilgodeser den person, som er underlagt retsfor skriften (i nærværende sag den momspligtige person)? Ville anvendelse af dette princip være forenelig med EU-retten, i det mindste hvis anvendelsen var begrænset til situationer, hvor de relevante faktiske omstændigheder i sagen fandt sted forud for Den Europæiske Unions Domstols bindende fortolkning af et omtvistet juridisk spørgsmål, som har fastslået, at en anden fortolkning, der er mindre gunstig for den afgiftspligtige enhed, er korrekt?

Såfremt det er muligt at anvende princippet om *in dubio mitius*:

8. Var det inden for de rammer, som EU-retten fastlagde på det tidspunkt, hvor de afgiftspligtige transaktioner i nærværende sag fandt sted (november 2010 til maj 2013), objektivt set muligt at anse spørgsmålet om, hvorvidt det juridiske begreb levering af varer eller transport af varer havde (eller ikke havde) samme indhold både i henhold til momsdirektivet og i henhold til punktafgiftsdirektivet, for at være juridisk usikkert og for at åbne mulighed for to fortolkninger?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 9, s. 12.